KEVIN J. ANDERSON

SPECII INDIGENE

POVESTIRE DIN SERIA

PREDATOR

KEVIN J. ANDERSON

Specii indigene

versiunea în limba română

UNCRIS

1

Planeta-colonie se numea Hardscrabble[1], iar acest amănunt ar fi trebuit să fie primul lui indiciu. Plini de speranţă şi hotărâre, Jerrick şi ceilalţi 150 colonişti n-ar fi trebuit niciodată să creadă propaganda sau broşurile din cadrul iniţiativei de colonizare. Dar acum erau blocaţi pe această planetă mohorâtă, să trăiască sau să moară depinzând de tăria lor de caracter şi de abilităţi.

În timp ce conducea vehiculul agricol combo mare cât un mamut pe terenul accidentat, Jerrick avea o faţă acră amintindu-şi de imaginile evident retuşate din data de baze, dar tatăl tânărului, Davin, s-a lăsat convins. Davin era un visător, optimist şi – cel mai rău – carismatic. A convins jumătate din numeroasa sa familie, precum şi un grup de prieteni, să i se alăture în aventură, şi cu toţii au crezut că această planetă nerevendicată va fi o nouă oportunitate, un nou *'acasă'*. Nici unul nu s-a gândit să întrebe de ce nimeni altcineva nu voia Hardscrabble.

Motorul combinei zbârnâia şi vuia, iar Jerrick manevra vehiculul cu uşurinţa dată de o îndelungată familiaritate. Şenilele uriaşe se rostogoleau pe drumul de pământ, ducându-l printre tarlalele cultivate cu hibrizi de grâu şi porumb.

Iniţiativa de colonizare a asigurat grupului lor o dotare de bază cu unelte şi provizii, hrană conservată, seminţe pentru culturi vegetale, embrioni pentru şeptel, construcţii prefabricate, utilaje agricole, o bază de date cu înregistrări meteo şi un sumar biologic obţinut prin intermediul sateliţilor automaţi.

Când au ajuns anul trecut pe Hardscrabble, coloniştii au găsit o lume mohorâtă cu un climat temperat şi o atmosferă respirabilă, dar oarecum acidă. Plantele native degajau oxigen, dar solul nu era ospitalier pentru formele de viaţă terestre, necesitând un efort mare pentru fertilizare. Animalele lor nu puteau digera speciile locale de ierburi. Insectele de pe Hardscrabble şi păsările erau necomestibile şi adesea doar o pacoste. Nici una dintre formele de viaţă nu putea fi luată în glumă, iar unele creaturi indigene erau prădători periculoşi – aşa cum au descoperit coloniştii chiar în primul an. O mică bucată de pământ a fost destinată cimitirului aşezării.

Mulţi ar fi vrut să sară la bordul următoarei nave de aprovizionare care urma să sosească pe Hardscrabble... doar că n-a mai venit nici una.

Aceasta era lumea lor acum. *'Mergi sau crapă.'*

---

[1] Hardscrabble – ceva ce presupune muncă grea şi strădanie.

În timp ce conducea combina, Jerrick a lovit cu pumnul în tabloul de bord polimeric din cabina supraînălţată. Iniţiativa de colonizare i-a minţit. Cei 150 de visători aflaţi aici nu se temeau de munca grea şi nici unul dintre ei nu se aşteptase să fie uşor – dar s-au aşteptat la onestitate.

Uneori, când era singur în maşinăria gigantică, conducând-o peste terenul virgin, Jerrick îşi lăsa furia şi dezamăgirea să răbufnească. Da, era temperamental şi o ştia. Tatăl său îi spunea mereu pe un ton calm, răbdător, că era încă tânăr şi mai avea multe de învăţat.

Dar Jerrick era hotărât, împreună cu prietenii săi colonişti. Forţând pământul planetei să se supună, au plantat mai întâi iarbă cu creştere rapidă, modificată genetic, care a acoperit curând colinele, formând o matrice de sol şi asigurând păşunatul pentru primele zece vite revitalizate din embrionii stocaţi. Pe alte câmpuri, culturile de grâu s-au copt repede, umplând silozurile. Pas cu pas, au cucerit un *cap-de-pod*. Colonia Hardscrabble va supravieţui – la limită.

Jerrick manevra maşinăria agricolă mamut care putea ara şi fertiliza solul, planta culturile, iar mai apoi le şi recolta. Panourile solare de pe capota combinei *storceau* energia din cerul acoperit de nori.

În timpul turelor obişnuite prin vale, inspecta culturile şi extinderea păşunilor. Cele zece vite păşteau liniştite pe tarlalele cu iarbă verde bine conturate pe dealuri. Dincolo de zonele înierbate se întindeau colinele acoperite cu păduri dese, întunecate, rămase neexplorate.

Când a ajuns pe dealurile înierbate, s-a aşteptat să vadă vacile păscând molcom, ca în fiecare zi. Cele zece animale aveau tendinţa să stea adunate, datorită limitării păşunii fertilizate. A căutat vreun *ping* pe ecranul de control şi s-a încruntat. Nici o mişcare. Ajuns în vârful unei ridicături de teren, a văzut iarba decolorată, petele de roşu, şi formele împrăştiate pe pământ... şi a simţit că i se face rău.

Înghiţind cu greu, a accelerat combina mamut, rulând peste denivelările solului fără ca măcar să simtă vibraţiile. Când s-a aplecat înainte, ca să privească prin parbrizul înclinat, văzu siluetele prăbuşite.

Vitele, cu trupurile sfâşiate şi dezmembrate.

Jerrick a stopat combina, deprimat şi înfuriat.

Lăsând motorul în funcţiune, a deschis portiera cabinei, a extins scara şi a coborât pe sol. Alergă peste iarba stropită de sânge, îngrozit de ceea ce vedea. Şase vite erau întinse pe jos în faţa sa – sau ce mai rămăsese din ele. Mirosul sângelui în aer era ca o ceaţă

deasă cu miros metalic. Jerrick a strâns din dinţi şi şi-a îngustat ochii, încercând să înţeleagă ce vedea.

O vită avea capul smuls şi aruncat deoparte, cu ochii mari, bovini holbându-se lipsiţi de viaţă, cu limba atârnând afară din bot, cu sângele împrăştiat peste tot pe iarbă. Toracele era sfâşiat într-o parte, cu coastele rupte şi intestinele ieşite afară. Unul dintre membrele posterioare era smuls şi aruncat alături. Celelalte cinci vite erau la fel de dezmembrate, şi lui Jerrick îi era greu să determine unde se termina o carcasă şi începea alta. A respirat adânc, cu nările dilatate, şi cu sângele fierbând.

Când a auzit o vacă mugind în cealaltă parte a păşunii, Jerrick a reacţionat instantaneu. A rupt-o la fugă prin iarba mare, gata să cadă când a călcat prin bălţile de sânge şi pe intestinele risipite. Odată ajuns acolo, a rămas cu gura căscată. Alte carcase erau risipite împrejur.

Ultima vacă mugea slab, terorizată, zbătându-se să scape. Pe laterală avea răni lungi, sângerânde.

Dar nu putea scăpa de monstru.

Jerrick a recunoscut creatura oribilă care a ucis şapte colonişti anul trecut; cel mai înfricoşător prădător indigen de pe Hardscrabble.

Gruzzly era ca un hibrid de coşmar între un dinozaur şi un urs grizzly. Negru, cu blana ţepoasă care-i acoperea trupul uriaş. Capul îi era alungit şi aplatizat ca al unui crocodil, pântecele placat şi coada acoperită cu ţepi ascuţiţi, labele mari cu gheare de mărimea dinţilor de greblă.

Înainte ca bestia gigantică să poată sfâşia şi ultima vacă, Jerrick a urlat provocator, fără cuvinte, sperând să distragă atenţia creaturii. *Gruzzly* s-a oprit şi şi-a întors privirea către el, concentrându-se asupra noii prăzi.

În ciuda sfidării sale, Jerrick s-a prăbuşit în ţărână. A regretat instantaneu că şi-a lăsat carabina cu plasmă în cabina combinei.

Anul trecut, *gruzzly* au apărut pe neaşteptate pe dealurile din vecinătate, masacrând atât şeptelul cât şi coloniştii, chiar dacă gustul animalelor terestre – sau al oamenilor – nu era chiar apetisant pentru ei. Prădătorii nativi şi-au măcelărit pur şi simplu victimele şi le-au lăsat împrăştiate peste tot. Gruzzly atacau tot ce mişca.

Acum, bestia imensă s-a ridicat pe labele posterioare, întorcându-se cu faţa către Jerrick; vaca rănită, lăsată în pace, s-a îndepărtat şchiopătând. Continua să scoată mugete de teroare. Tânărul a sărit în picioare, încercând disperat să fugă cât mai departe.

Cu un urlet asurzitor, *gruzzly* s-a lansat în salturi pe urmele sale.

Transpirând la greu, Jerrick se rostogolea peste terenul denivelat acoperit cu iarbă, alunecând pe urmele de sânge şi sărind din nou în picioare. Alerga din răsputeri către combina mamut, atât ca să se pună la adăpost în cabină, cât şi să-şi ia carabina cu plasmă.

În ciuda panicii, continua să se gândească că vitele erau viitorul lui Hardscrabble! Jerrick nu va lăsa un monstru lipsit de raţiune să le ucidă pe toate, fără să suporte consecinţele.

În timpul fugii, auzea tropăitul puternic apropiindu-se ameninţător în urma sa, zdrobind iarba ca o maşinărie mare care urma să treacă peste el. La vederea combinei aflată drept în faţă, cu gândul la siguranţa oferită de aceasta, şi-a adunat ultimele puteri şi a sprintat.

Dar nu se afla suficient de aproape. Nu putea fugi destul de repede.

A aruncat o privire peste umăr şi a văzut bestia enormă chiar acolo, înfuriată, lovind prin aer cu laba uriaşă. Jerrick a alunecat pe iarba însângerată, poticnindu-se într-o grămadă de intestine, şi s-a prăbuşit înainte – asta l-a salvat. Laba care ar fi trebuit săi sfâşie umerii, şi să-i rupă coloana vertebrală, a ratat lovitura. El s-a rostogolit şi s-a târât către carcasa unei vaci. S-a lipit cu spatele de cadavru, respirând atât de greu, încât părea că plămânii îi urlă la fiecare inspiraţie şi expiraţie.

Gruzzly l-a depăşit din inerţie. Jerrick a rămas nemişcat, predându-se, ştiind foarte bine că nu putea depăşi creatura în alergare.

Atunci a văzut cum aerul tremură şi apare o siluetă fantomatică asemănătoare unui om solid. Forma părea făcută din aer, apă, şi mişcare invizibilă. *Gruzzly* nu a văzut cele trei puncte roşii de pe pieptul împlătoşat, ca un marcaj pe o ţintă.

Cu un vuiet şuierat, o descărcare de energie a străpuns prin aer. A venit de nicăieri şi l-a lovit pe *gruzzly*, deschizând un crater în care fumega carnea şi sângele negru. Bestia cea uriaşă s-a dat înapoi clătinându-se şi şi-a ridicat labele către rană. Creatura s-a întors să-şi găsească atacatorul, dar nu a putut vedea nimic.

Jerrick auzi un *clinck*et... un sunet neomenesc. Aerul a vibrat din nou, iar camuflajul parcă s-a topit dezvăluind un '*om*' – nu, nu era un *om*.

Purta o mască metalică ciudată cu fante oarbe pentru ochi; '*şuviţe*' ca de păr ataşate de craniu se legănau la orice mişcare.

Straniul vânător a emis un nou *clinck*et provocator, ca un fel de zornăit produs de coada unui şarpe cu clopoţei. Vânătorul era atent la *gruzzly* rănit. În mâna mare, cu gheare, ţinea un cilindru. Când a strâns mânerul de control al acestuia, de la fiecare capăt au ieşit prelungiri ascuţite, formând o lance. Îndoindu-şi pe spate braţul foarte

musculos, vânătorul a aruncat lancea care s-a înfipt în partea din dreapta a pieptului lui *gruzzly* precum un fulger albăstrui.

Monstrul uriaş a rupt în două arma high-tech cu laba sa puternică, apoi a înaintat greoi către vânătorul abia văzut. Camuflajul acestuia a dispărut cu totul, iar straniul salvator al lui Jerrick a emis încă un *clinck*et provocator. În fiecare mână i-au apărut câte o lamă lungă, mortală, şi s-a năpustit către oponentul său.

Gruzzly rănit a înaintat greoi către misteriosul vânător, care era un luptător iscusit. A spintecat cu lamele curbate, trasând linii însângerate pe pieptul bestiei, şi tăind prin blana groasă, mată. *Gruzzly* a clămpănit din fălcile puternice, dar vânătorul a înfipt una dintre lamele cumplite pe sub mandibula acoperită cu solzi şi prin bolta palatină.

Deşi sângera din răni mortale, *gruzzly* a reuşit să-l zgârie cu ghearele şi să-l lovească dintr-o parte pe vânător, dându-l peste cap prin iarbă. Acesta a sărit în picioare, aproape de locul unde Jerrick zăcea îngheţat de uimire şi teroare. Străinul era înalt de cel puţin 2,70 m şi cu o musculatură bine clădită şi structurată. După modul suplu în care s-a mişcat, vânătorul nu părea deloc uman.

Sângerând, pe moarte dar fără să o ştie, *gruzzly* a atacat din nou. Vânătorul mascat era din nou în picioare, iar pe umăr i-a apărut o armă nouă, care se rotea, căutându-şi ţinta. Trei puncte roşii luminoase au apărut pe pieptul lui *gruzzly*. Chiar în clipa în care monstrul şi-a dat în lături labele cu gheare gata să-şi zdrobească oponentul, o explozie i-a spulberat pieptul de la stern la coloana vertebrală, formând un crater cauterizat care-i străpungea trupul dintr-o parte în alta. Coastele îndoite şi vertebrele sparte formau un fel de coroană de oase şi sânge. Cu un şuierat sufocat, *gruzzly* s-a prăbuşit la pământ.

Vânătorul alien s-a dat înapoi şi a privit cadavrul, scoţând o succesiune lungă de mârâituri în timp ce-şi inspecta trofeul.

Jerrick continua să gâfâie, împietrit de uimire şi sprijinit de carcasa însângerată a vacii. Se simţea lipsit de apărare, dar – ciudat! – nu era înspăimântat. Nu ştia ce este acest vânător, dar ucisese unul dintre cei mai înfricoşători *gruzzly*, urgia coloniei Hardscrabble. Tânărul încerca din greu, dar nu scotea nici un sunet.

Vânătorul alien a scos un fel de cuţit aproape la fel de lung cât o sabie, care vibra strălucind albastru. Aplecându-se asupra lui *gruzzly*, vânătorul a înclinat botul reptilian, apoi, cu o singură mişcare a lamei vibratoare albastre, a decapitat trofeul. Lama energizată a cauterizat gâtul gros al lui *gruzzly*, iar capul s-a rostogolit la un metru depărtare. Jerrick putea doar presupune ce greutate mare avea, totuşi alienul şi-a ridicat trofeul cu o singură mână.

Auzindu-i oftatul involuntar, vânătorul s-a întors încet. L-a privit pe tânăr îndelung, cu ochii inexpresivi din spatele măştii metalice. Vânătorul părea să-l considere neinteresant, aşa cum zăcea acolo slab şi neînarmat, lipit de vaca moartă.

Alienul s-a întors şi a plecat cu trofeul său, folosindu-şi mâna liberă pentru a butona dispozitivul de control de pe armura ce o purta. Ondulaţiile ca de oglindă ale aerului l-au acoperit ca o pătură de camuflaj, iar Jerrick nu l-a mai putut vedea...

În cele din urmă, tânărul s-a ridicat în picioare, acoperit de sânge, tremurând. Privi în jur la masacru. *Gruzzly* erau destul de înfricoşători, dar acum tocmai a văzut un alt prădător pe Hardscrabble, care era mult mai mortal.

2

Era târziu după-amiază când Jerrick a ajuns cu combina mamut înapoi la locul unde era construită colonia. Pe cerul cenuşiu apăreau doar intermitent petice de cer verde-măsliniu.

Drept în faţă, vedea gardul campusului. Palisada înaltă din buşteni ascuţiţi înconjura grupul de construcţii prefabricate.

După sosire, coloniştii nu şi-au imaginat că vor trebui să-şi fortifice mica lor aşezare, dar după atacurile *gruzzly* de anul trecut, liderul coloniei, Davin, a trimis echipe pe dealuri ca să doboare copaci şi să folosească buştenii lungi pe post de palisadă, primitivă dar eficientă.

După acest prim an, coloniştii şi-au dat seama cât au fost de naivi aducând cu ei doar o duzină de carabine cu plasmă, încrezători că vor avea parte de o aşezare liniştită – dar aşa era previzibil pe o planetă paşnică, fără *gruzzly* fioroşi care să vină de dincolo de dealuri o dată pe an.

Palisada defensivă era medievală, dar eficientă.

Când intră pe poarta înaltă, Jerrick încă mai simţea sângele ce i se usca pe mâini şi pe haine. Încă se mai străduia să analizeze ceea ce văzuse. Vitele lor de un an au fost măcelărite, iar coloniştii vor trebui să o ia de la capăt cu embrioni noi. Atâta provizie de carne, vitală, pierdută...

Deşi noapte urma să se vină curând, tatăl său trebuie să trimită echipe dotate cu reflectoare şi carabine cu plasmă care să recupereze carnea animalelor mutilate – dacă va găsi voluntari care să iasă din perimetrul coloniei după lăsarea întunericului. Dar Jerrick

ştia că acele carcase vor fi în siguranţă până mâine, pentru că prădătorii de pe Hardscrabble nu vor mânca carnea cu gust neplăcut pentru ei a animalelor terestre.

Când a intrat cu combina mamut prin poartă, oamenii au venit să-l felicite, dar imediat ce a coborât din cabină, acoperit de sânge şi parcă dus de pe lume, toţi au ştiut că ceva nu era în regulă.

Tatăl său s-a grăbit să vină lângă el, cu o expresie alarmată pe chip.

— Ce-i?

L-a prins de umeri pe Jerrick, ţinându-l la o lungime de braţ.

— Ce s-a-ntâmplat?

Tânărul a lăsat să-i scape un oftat tremurat.

— *Gruzzly* s-au întors.

Coloniştii au gemut şi au început să murmure. Tată-l său s-a dat un pas înapoi ca să-l verifice pe Jerrick... atâta sânge!

— Eşti rănit? Te-a atacat?

— *Gruzzly* ne-a ucis toate vitele. Şi da, m-a atacat... dar nu sunt rănit. Mai este... ceva.

A descris ciudatul vânător camuflat, fiinţa neomenească cu arme superioare, cum l-a ucis pe *gruzzly* şi i-a luat capul ca trofeu.

Pe măsură ce s-a lăsat seara, s-au adunat tot mai mulţi colonişti. Jerrick şi-a spus povestea din nou, în timp ce Davin şi-a încruntat sprâncenele şi a început să recalculeze.

— Fără vite care să pască, toată păşunea fertilă este acum doar o suprafaţă risipită. Noii embrioni au nevoie de luni de zile ca să se dezvolte, iar noi n-avem ce altceva să cultivăm pe acea păşune. Asta nu e bine.

— Nu e bine? a făcut ochii mari Jerrick, alarmat. Tată, ai auzit ce-am spus? *Gruzzly s-au întors!*

Doi oameni solizi au închis porţile palisadei în spatele combinei. În timp ce Davin părea să fie preocupat de altceva, Jerrick a strigat către ceilalţi colonişti.

— Luaţi carabinele cu plasmă şi organizaţi o gardă sus, pe palisadă. E mai bine să fim pregătiţi.

Davin a dat aprobator din cap.

— Bună idee, deşi anul trecut palisada a fost suficientă împotriva *gruzzly*. Ne-au lăsat în pace.

Jerrick şi-a curăţat sângele uscat de pe obraji şi a spus încet.

— Poate că da, dar *gruzzly* nu sunt singura ameninţare care mă îngrijorează.

Pe măsură ce întunericul se lăsa, pe dealurile înconjurătoare au izbucnit brusc suliţe de foc. Pădurile întunecate erau străbătute de flăcări şi explozii portocalii. Jerrick s-a

urcat pe una dintre platformele de supraveghere aflată în partea de sus a palisadei, şi privi în adâncul întunericului. Davin a venit lângă el.

— Ce-ar putea fi asta? Seamănă cu o zonă de război.

— E celălalt vânător; aşa ucide el *gruzzly*... N-am văzut în viaţa mea ceva atât de rece şi mortal. Şi dacă sunt mai mulţi?

Davin privea şirul de explozii de pe dealuri. Chiar dacă exploziile erau îndepărtate, puteau auzi urlete bestiale slabe în liniştea totală înconjurătoare.

— Poate că vânează şi ucid – atunci... să fie cu noroc!

— *Dacă* asta fac, a replicat Jerrick privind şi el către linia de explozii. Sau poate că îi hăituiesc pe *gruzzly* aici, în vale, unde pot lupta cu ei.

3

Hardscrabble nu a fost nicicând un loc plăcut, dar acum era un câmp de luptă, monştrii împotriva monştrilor. Exploziile au continuat toată noaptea; urletele scoase de *gruzzly* şi flăcările strălucitoare a ţinut întreaga colonie cu sufletul la gură.

Oamenii s-au adunat în interiorul îngrăditurii, conştienţi că palisada de buşteni ascuţiţi era doar o sugestie de siguranţă. Dacă ambele specii mortale îşi puneau mintea cu ea, o puteau doborî cu uşurinţă şi pătrunde înăuntru.

Lumina rozalie a zorilor se răspândea deasupra terenului. Aflat din nou pe platforma de observaţie, Jerrick cerceta atent câmpurile prin binoclu. Nu-şi putea lua ochii de la brazdele întunecate pe care armele energetice le-au *sfâşiat* în solul păşunilor. Strălucirea exploziilor nesfârşite a continuat întreaga noapte, stârnindu-i îngrijorarea. Acum, în zori, a văzut că o parte dintre tarlalele lor de porumb şi grâu au fost arse şi călcate în picioare.

Trei *gruzzly* uriaşi morţi zăceau răspândiţi pe pământ, decapitaţi – capetele fiind luate ca trofee, iar trupurile abandonate în mijlocul câmpiilor coloniei.

Gâfâind de efort, tatăl său a urcat lângă el, păstrând tăcerea. Fără nici un cuvânt, Jerrick i-a dat binoclul. Uitându-se prin el, Davin s-a făcut palid.

— Culturile noastre...

Jerrick privea fumul ce se ridica spre cer unde se amesteca cu cenuşiul plafonului de nori.

— Trebuie să recuperăm vitele moarte, să procesăm carnea, pentru ca măcar să ne alegem cu ceva din moartea lor. Nu putem irosi nici o fărâmă.

Davin a clătinat din cap, continuând să privească prin binoclu.

— Trebuie să revitalizăm imediat mai mulţi embrioni. Păşunea este încă bună, chiar dacă vitele sunt moarte.

Pe Jerrick l-a cuprins furia.

— Păşunea? Tată, oamenii noştri nici măcar nu pot părăsi tabăra atât timp cât bântuie creaturile acelea!

Davin a coborât binoclul de la ochi şi s-a uitat la fiul său.

— Anul trecut, după o vreme, *gruzzly* s-au reîntors pe dealuri. Cam tot atât timp le va trebui embrionilor să se transforme în viţei. Trebuie să sperăm – şi să ne pregătim.

— Dar celelalte creaturi, acei *predator*i alieni... ei îi vânează pe *gruzzly* doar pentru sport.

Davin a rămas la fel de încăpăţânat.

— Înseamnă că atunci când *gruzzly* nu vor mai fi, vânătorii vor pleca şi ei. Totul va fi bine.

Jerrick ştia că nu va putea înfrânge nicicând optimismul încăpăţânat al tatălui său.

— Oamenii noştri ar putea la fel de bine muri de foame. Avem puţine avantaje pe această planetă. Suntem la limita supravieţuirii. Şi nici nu putem trimite un semnal de ajutor. Ar dura ani înainte ca să primim un răspuns. Iniţiativa de colonizarea ne-a abandonat pe Hardscrabble. Când va veni vreo navă-cercetaş să ne verifice – poate peste zece ani? – va găsi doar un oraş fantomă.

— Vom supravieţui, a spus Davin, cu voce încrezătoare. Da*, vom supravieţui!* Avem destule provizii. Putem extinde bazinele pentru creşterea intensivă a algelor nutritive, dacă trebuie. Au gust de rahat, dar putem supravieţui cu ele. Şi chiar cu pagubele produse de foc, tot vom salva câte ceva din recoltele noastre.

— Numai dacă Creaturile pleacă, a insistat Jerrick.

Ca un fel de provocare la cele spuse, un val de aer tremurător de o formă umanoidă a sprintat de-a latul câmpurilor, iar apoi pe drumul bătătorit ce ducea către poarta îngrăditurii. Jerrick a prins mişcarea cu coada ochiului şi s-a întors ca să o studieze, recunoscând unul dintre *predator*ii alieni învăluit în camuflajul său.

Lăsând „mantia” sa tremurătoare să se disipeze, silueta impozantă s-a oprit lângă palisadă, privindu-i, şi analizându-le defensiva. Acesta arăta diferit de vânătorul cu care se întâlnise Jerrick în ziua anterioară. Păru să aprecieze că palisada lor din lemn era rizibil de primitivă. Pâlpâirea s-a transformat într-o „ceaţă” neclară şi Creatura a dispărut cu totul. Davin se holba la aerul gol şi era evident că împărtăşea dubiile fiului său referitoare la şansele de supravieţuire ale coloniei.

Bătrânul a coborât de pe platforma de observare, în timp ce Jerrick a folosit binoclul ca să cerceteze iarăşi, obsesiv, terenul. Nu voia să coboare. În adâncul zonei colinare, şuieratul exploziilor şi izbucnirile flăcărilor au continuat intermitent, foarte departe, dar acum tânărul se concentra asupra unui alt tumult ce se desfăşura mult mai aproape.

Pe o tarla apropiată pe care creştea grâu, un *gruzzly* uriaş şi blănos s-a ivit din ceaţa dimineţii precum o umbră monstruoasă. Blana întunecată de pe partea stângă era arsă, ca şi cum ar fi fost expusă uneia dintre armele energetice ale vânătorilor. Bestia gigantică năvălea înainte, mârâind şi adulmecând.

Jerrick a zărit iarăşi pâlpâirea ca de oglindă atunci când armura *predator*ului l-a lăsat parţial vizibil. Marele *gruzzly* se baza mai mult pe miros şi auz, deci camuflajul nu era apărarea perfectă. Limba neagră a ieşit din botul reptilian şi a urlat, cu labele cu gheare depărtate, căutându-şi ţinta.

Vânătorul alien s-a îndreptat direct spre el, înfruntându-l, apoi a dispărut pe de-a-ntregul când camuflajul i s-a activat din nou.

Bestia rănită se mişca greoi înaintând prin câmpul de grâu, zdrobind preţioasele plante, în timp ce căuta alienul pe care-l simţea prin apropiere. Venind parcă de nicăieri, un jet de foc s-a întins pe deasupra solului. Vânătorul ardea intenţionat pământul pentru a înfuria animalul. *Gruzzly* s-a îndepărtat împiedicându-se de fumul negru şi trosniturile focului.

Vânătorul a incendiat şi alte zone cu culturi, înconjurând bestia cu flăcări.

Jerrick vedea totul, îngrozit:

— Astea-s câmpurile noastre! Blestematule!

*Predator*ului alien nu părea să-i pese, şi continua să folosească flăcările pentru a-l hăitui pe *gruzzly*. *Predator*ul se vedea ca o siluetă umană neclară pe fondul flăcărilor. Fiara îmblănită a şarjat direct spre flăcări, descoperind, cine ştie cum, inamicul.

*Predator*ul şi-a împroşcat prada cu aruncătorul de flăcări, dar arsura era deviată de platoşa reptiliană a animalului. Confruntat acum cu adevărata bătălie, vânătorul şi-a deconectat camuflajul şi a înaintat. În mâini avea cele două lame lungi. Creatura îmblănită l-a lovit dintr-o parte, doborându-l. Vânătorul s-a rostogolit prin flăcările ce creşteau, cuprinzând câmpul, după care a revenit în picioare şi a sprintat înainte cu ambele lame extinse. Şuviţele de „păr” s-au zburlit cu furie, iar prin masca metalică a lăsat să iasă un urlet care suna la fel de primordial ca cel al lui *gruzzly*.

S-au confruntat. Lamele ascuţite ale vânătorului s-au înfipt în trupul bestiei iar şi iar precum acul unei viespi. Cu labele sale masive, aceasta a „îmbrăţişat” vânătorul şi l-a strâns puternic. Ghearele lungi scoteau scântei la contactul cu armura, avariind-o.

Atunci, *predator*ul a lipit pe spatele lui *gruzzly* un dispozitiv exploziv auto-adeziv. Cu o izbucnire de flacără orbitoare, explozia a făcut praf vertebrele bestiei şi i-a spulberat cavitatea toracică, incinerându-i coloana vertebrală şi inima. Monstrul uriaş s-a prăbuşit mort, iar *predator*ul s-a dat înapoi, abia mai reuşind să se ţină pe picioare. Armura sa deteriorată scotea scântei datorită unor pulsuri neregulate de energie, iar din corp îi curgeau şiroaie de sânge verde, acid. Deşi rănit, *predator*ul a rămas în picioare lângă prada sa.

Gruzzly mort zăcea contorsionat şi fumegând. În jurul lor, câmpurile ardeau trosnind.

Privind carnagiul de pe platforma sa de observaţie, Jerrick a murmurat:

— Blestematule!

Pe neaşteptate, a observat poarta din palisadă deschizându-se. S-a aplecat peste vârfurile ascuţite ale buştenilor: '*Ce dracu...?*'

O siluetă a ieşit afară pe drumul bătătorit... un om cu o carabină cu plasmă.

Tatăl său!

Davin a închis poarta în urma sa şi a plecat pe drum către câmpul cu grâul în flăcări, *gruzzly* mort şi *predator*ul rănit.

La marginea tarlalei ce ardea, vânătorul era preocupat de decapitarea prăzii sale, tăindu-i gâtul gros.

Jerrick a strigat:

— Tată, întoarce-te! Ce faci?

Davin s-a întors spre el, ridicându-şi carabina.

— Ai dreptate, cineva trebuie să lupte pentru colonia noastră.

Deşi evident hotărât, părea foarte mărunt.

— Dacă *predator*ul acesta este rănit, ar putea fi singura noastră şansă de a ucide pe unul dintre ei.

Apoi a început să alerge înainte.

— Întoarce-te! a strigat Jerrick.

Dar dacă acţiunea tatălui său îi va înfuria doar pe ceilalţi vânători alieni?

Câţiva dintre tovarăşii săi colonişti s-au urcat pe palisadă, privind în afară. Alţi câţiva au deschis poarta. Tatăl său era prosteşte de convins că are dreptate, ca totdeauna... iar Jerrick ştia că acesta nu are întotdeauna dreptate.

Când s-a apropiat de *predator*ul rănit care era aplecat peste hoitul lui *gruzzly*, Davin a deschis focul cu carabina cu plasmă, dar cele mai multe focuri ale sale se duceau aiurea, spulberând doar ţărâna. Unul chiar a lovit cadavrul, făcând o gaură nouă prin blana deasă.

*Predator*ul musculos s-a ridicat, de pe el picurând atât sângele întunecat al lui *gruzzly*, cât şi propriul său sânge verde-luminos din răni.

Davin şi-a ridicat carabina şi a tras din nou. Una dintre descărcările energetice a ricoşat de şoldul *predator*ului, scoţând scântei din armura acestuia, dar nu a părut să-l fi rănit. O reţea de descărcări statice a fulgerat peste trupul lui când camuflajul a pâlpâit, apoi a dispărut din nou.

Încurajat, tatăl său a strigat curajos... prosteşte. A mai tras de patru ori, ratând repetat, până ce una dintre descărcări a lovit umărul *predator*ului, distrugându-i arma energetică montată acolo.

Acesta a părut mai degrabă furios decât intimidat. A luat de la centură un cilindru pe care l-a strâns în mână. Capătul lung şi ascuţit de lance s-a extins şi blocat în poziţie cu un *click*.

Davin înainta, trăgând din mers... aiurea. Deşi liderul coloniei se afla încă departe, *predator*ul şi-a dus braţul spre spate şi a aruncat lancea şuierătoare.

Jerrick a ţipat, neajutorat. Tatăl său nu s-a putut feri destul de repede, deşi a mai reuşit să tragă de două ori – ambele rateuri. Lancea energizată i-a pătruns prin abdomen, străpungându-l cu uşurinţă.

Davin s-a oprit din înaintare, apoi s-a mai clătinat încă doi paşi... şi a căzut într-o parte.

Jerrick a urlat, incapabil să-şi ia ochii din binoclu: *'NUUUU!'*

Şchiopătând, *predator*ul a înaintat încet, datorită rănilor. S-a oprit şi s-a aplecat peste trupul lui Davin.

Prin binoclu, Jerrick şi-a văzut tatăl prinzând cu mâinile capătul neted, ascuţit, dar nu a reuşit din cauza sângelui.

*Predator*ul şi-a apucat arma şi a scos-o din trup. Capetele ascuţite s-au retractat în secţiunea centrală a cilindrului.

Davin a rămas lungit, sufocându-se, fiind deja *mort*, deşi încă nu realiza faptul.

*Predator*ul şi-a întors chipul mascat către palisada din depărtare de unde veneau strigătele lui Jerrick. După un moment de gândire, s-a aplecat şi a tăiat gâtul lui Davin cu lama zimţată. L-a prins de păr pe liderul coloniei şi i-a tras capul pe spate, apoi, cu o mişcare violentă i l-a smuls împreună cu coloana vertebrală de care atârnau ca nişte zdrenţe resturi de nervi spinali. A ridicat capul lui Davin ca pe un trofeu neimpresionant, l-a agăţat la brâu, într-o parte, apoi s-a ocupat ce căpăţâna mult mai mare a lui *gruzzly*. Îşi ducea ambele trofee în timp ce traversa câmpul distrus, printre flăcări şi valurile de fum.

4

Vaietul lui Jerrick s-a transformat într-un ghem de furie şi nevoie de răzbunare – dar ştia că este o năzuinţă deşartă. Nu avea nici o iluzie despre cum s-ar termina confruntarea cu un *gruzzly* uriaş sau cu un *predator*.

Unul dintre aceşti *predator*i i-a ucis tatăl, l-a măcelărit sub ochii coloniştilor din tabără şi i-a smuls capul pe care l-a luat ca trofeu. Davin încerca să-şi apere casa, dar aceşti vânători diabolici voiau doar să facă... sport.

Tatăl său a căzut victimă acestui... sport.

În spatele porţilor închise, coloniştii s-au îngrămădit în spatele protecţiei iluzorii a palisadei din lemn. Focul de pe câmpul cu grâu s-a stins treptat pe măsură ce plafonul cenuşiu se îngroşa cu nori de furtună.

Între timp, Jerrick se confrunta cu furtuna interioară.

Tatăl său i-a spus în mod repetat că până când Jerrick nu va putea să-şi controleze temperamentul, până ce nu va putea să gândească în mare, tânărul nu va putea fi un bun lider pentru colonie. Dar acum, tovarăşii săi din colonie îl priveau ca pe un conducător. Poate că ei aveau nevoie de această furie. Davin fusese prea pasiv, prea optimist... prea naiv. Iar acum era mort.

Privind coloniştii îndureraţi, Jerrick a răsuflat adânc, mirosind fumul din aer cu iz de sânge.

— Îl vom îngropa, a anunţat Jerrick. Am să mă duc eu ca să-i aduc trupul, sau poate vrea cineva să ajute.

S-au oferit cinci voluntari, iar încă şi mai mulţi erau gata să i se alăture, dar le-a tăiat elenul. Era şi aşa destul de riscant.

După ce Jerrick a cercetat teritoriul prin binoclu fără să descopere nici o mişcare – nici *gruzzly*, nici *predator*i – au deschis poarta. Sub cerul acoperit de plafonul gros de nori cenuşii, el şi voluntarii au alergat în lungul drumului de pământ, doi dintre ei fiind înarmaţi cu carabine cu plasmă. Arma lui Davin se afla încă în apropierea trupului acestuia. Aparent, *predator*ul nu s-a simţit deloc ameninţat de ea.

Enormul trup al lui *gruzzly* zăcea prăbuşit şi însângerat, cu pielea groasă şi plăcile reptiliene sfâşiate de atacul *predator*ului. Dar Jerrick n-avea ochi decât pentru tatăl său – sau pentru ce mai rămăsese din el. Capul i-a fost luat, la fel şi coloana vertebrală, smulsă precum o buruiană dăunătoare. Familiarul său tricou maro, de lucru, era acum îmbibat cu roşu. Şi l-a amintit pe tatăl său stând acasă în lumina caldă, strălucitoare, reparând rupturile din îmbrăcăminte, punând petice, pentru că cei de pe Hardscrabble nu-şi puteau permite să irosească haine bune.

Acum, bluza era imposibil de reparat... la fel ca şi Davin. Aşa ceva nu se putea „repara”.

Jerrick privea fix, cu stomacul strâns, cu inima bătându-i nebuneşte şi cu obrajii arzând. Ochii îi erau în lacrimi, dar nu-i curgeau pe obraji; păreau doar că-i stimulează furia.

L-a luat pe tatăl său de picioare; alţi doi colonişti l-au apucat de braţele date în lături. Pe când au început să se mişte încet, într-o procesiune sobră, Jerrick s-a uitat la arma de pe jos şi i-a spus unuia dintre ceilalţi voluntari:

— I-a carabina. Vom avea nevoie de orice mijloc de apărare.

Dacă se ajungea la un război total, se îndoia că ei ar putea câştiga fie şi o singură luptă cu un *predator*, iar mulţi dintre aceştia veniseră pe Hardscrabble pentru vânătoarea lor cea mare. Din fericire, păreau a fi interesaţi doar de *gruzzly* – dar acest fapt se putea schimba. Coloniştii nu se puteau baza pe protecţia unei simple palisade de lemn sau pe uşile baricadate ale caselor prefabricate. Jerrick ştia că nu au nici o cale de a-i intimida pe *predator*i ca să-i lase în pace.

Îngrijorat, privea în jur, ascultând dacă nu se aude *click*etul ameninţător, sau dacă nu se vede acel aer tremurat care le marca sistemul de camuflaj. Dar nu vedea decât fumul ce se ridica şi ultimele pâlpâiri ale focurilor de pe câmp.

Odată ajuns în aşezarea baricadată, când norii s-au întunecat şi s-a stârnit furtuna după-amiezii târzii, Jerrick nu a vrut să lase afară trupul tatălui său. Cimitirul lor, în care deja se aflau prea multe morminte, se afla în afara palisadei, într-o zonă neprotejată. Jerrick şi tovarăşii săi, au săpat un loc de odihnă pentru visătorul optimist care-i convinsese să vină aici. Foloseau lopeţile şi târnăcoapele, făcând cu schimbul munca grea, în timp ce alţii stăteau de pază cu carabinele cu plasmă pregătite.

Când s-a terminat, Jerrick se gândi că groapa goală seamănă cu o gură căscată, singuratică şi rece. A privit-o îndelung, înainte de a da aprobator din cap, aplecându-se să ridice trupul decapitat. Cu ajutorul altor doi, l-au pus pe Davin în mormânt şi l-au acoperit cu ţărână.

Soarele a apus, vântul s-a întărit, şi toţi s-au întors în interiorul aşezării lângă cei dragi, sperând – împotriva oricărei şanse – că vor găsi o cale de supravieţuire...

5

Jerrick avea alte idei. Se simţea batjocorit, lovit, dar nu înfrânt, şi nu se va mulţumi doar să se *facă mic*. În inima sa, a înţeles cât de prostesc era planul său, şi cum ar putea pune în pericol întreaga colonie, dacă dădea greş.

Nu-i păsa. Trebuia să o facă.

În timp ce furtuna devenea tot mai puternică, Jerrick a luat una dintre carabinele cu plasmă, a verificat dacă încărcătura era completă, apoi a deschis poarta din palisadă. Fără a spune nimănui, a urcat în cabina combinei-mamut. A respirat adânc şi a pus mâinile pe comenzi. A pornit motoarele, a conectat întreaga energie a bateriilor şi a aprins reflectoarele puternice.

Conurile de lumină străpungeau întunericul vântos, dezvăluind peisajul sumbru de pe Hardscrabble, culturile devastate de foc, speranţele lor năruite. Furia lui Jerrick a crescut şi mai mult când a ieşit pe poartă. În spatele vehiculului gigant a văzut trei colonişti alergând după el, atraşi de zgomot. Dădeau din mâini şi strigau, dar Jerrick nu a oprit.

A continuat să înainteze prin furtună.

Roţile mari se rostogoleau zgomotos pe drumul de pământ ducând combina către câmpurile cu cereale. Luminile uriaşei maşinării de recoltare dezvăluiau unele petice rămase încă verzi. Nu tot grâul şi porumbul lor a fost ars şi distrus de *gruzzly* şi vânătorii alieni. Dacă pericolul extern era înlăturat, coloniştii puteau reînsămânţa imediat, încercând să supravieţuiască cu raţii reduse până ce colonia îşi va reveni.

Dar, înainte de a-şi face griji despre supravieţuirea pe termen lung a coloniei, trebuia să se asigure că vor reuşi să apuce cu toţii zorii acestei nopţi. Trebuia să-i înfricoşeze destul pe *predator*i, cât să-i lase în pace pe oameni.

A mărit puterea reflectoarelor pentru a putea vedea terenul până dincolo de câmpuri. În timp ce baleia cu razele de lumină zonele arse, a numărat patru *gruzzly* morţi împrăştiaţi pe sol, toţi decapitaţi. Bestiile gigantice fuseseră hăituite şi alungate de pe dealuri, provocând devastarea firavei colonii – dar acum au fost ucişi într-un fel de joc mare de vânătoare extraterestră. Iar coloniştii erau prinşi la mijloc.

În această noapte, Jerrick intenţiona să vâneze el însuşi.

Geamurile cabinei zbârnâiau datorită rafalelor de vânt şi a stropilor de ploaie, în timp ce maşinăria uriaşă se târa pe teren. A condus-o către păşunea unde au fost măcelărite vitele. Chiar şi după aproape două zile, carcasele lor prăbuşite erau încă neatinse. Pe Terra, ar fi fost acoperite de păsări şi gângănii, dar nici o specie indigenă de pe Hardscrabble nu putea mânca şi digera carnea unor animale terestre.

Când combina-mamut a ajuns la marginea zonei colinare, Jerrick a plimbat razele luminoase peste peticele de iarbă. Deodată, în lumină, a apărut o siluetă enormă, diformă. Inima i-a stat pe loc – acest *gruzzly* era şi mai mare decât ce-l atacase mai înainte, mai mare şi decât cei ucişi de *predator* pe câmpul cu grâu. Acesta era uriaş, de parcă era „mămica” întregii rase.

Acum, stătea aplecat asupra unui alt trup – un *gruzzly* mare care zăcea sfâşiat pe pământ. Prin comparaţie cu acest monstru, părea un copilaş.

Un pui.

Gigantica mamă-*gruzzly* s-a întins peste cadavrul decapitat şi a ridicat unul dintre solidele picioare posterioare, ca răspuns la luminile strălucitoare ale vehiculului ce se apropia. A scos un urlet atât de puternic de a zbârnâit toată cabina combinei. Instinctiv, Jerrick a aruncat o privire la carabina cu plasmă aflată lângă scaunul său, şi a ştiut că chiar dacă ar fi descărcat întreaga încărcătură, tot n-ar fi ucis animalul titanic.

Dar el nu intenţiona să lupte cu o simplă carabină cu plasmă.

Jerrick a operat comenzile din cabină şi a extins în faţă ferăstraiele diamantate, destinate defrişării pădurii pentru a obţine terenuri cultivabile. Lamele vibrau şi scârţâiau.

A apăsat pe accelerator şi le-a poziţionat pentru atac. Combina a rulat înainte, iar mama-*gruzzly* s-a ridicat pe picioarele din spate, cu labele anterioare deschise către adversarul mecanic, fără să dea nici o clipă îndărăt. Lamele ferăstraielor au huruit şi s-au rotit. Lumina laserului de ghidaj marca zona de acţiune din faţa combinei.

Jerrick a strâns din dinţi. Monştrii ăştia au ucis câţiva colonişti, au masacrat toate cele zece vite, le-au ruinat şansele de supravieţuire. Nu conta dacă vânătorii alieni erau mai răi sau nu; toţi erau inamicii lui, iar Jerrick trebuia să se impună în faţa lor.

Gruzzly a înfruntat vehiculul care se apropia, lovind cu laba enormă lama rotitoare. Colţii diamantaţi au muşcat din pielea groasă, tăind adânc, dar lovitura monstrului a fost destul de puternică şi a dereglat ferăstrăul, îndoindu-i braţele extinse.

Reacţionând cu repeziciune, Jerrick a extins a doua lamă în jos şi a tăiat prin umărul monstrului, dar *gruzzly* s-a retras, eliberându-se. Urletul lui de durere a răsunat prin noapte.

Aducând motorul la întreaga putere, Jerrick a mişcat combina înainte. A coborât braţul de recoltare, un cilindru rotitor proiectat să recolteze culturile şi să le introducă în treierătoare şi procesatoare. *Gruzzly* a apucat cilindrul, dar şi-a prins laba în unitate. Forţa rotativă a acestuia a fost suficient de puternică încât să-i rupă braţul monstrului. *Gruzzly*, prins în maşinărie, a încercat să se elibereze şi a lăsat să-i scape un urlet demenţial. A reuşit doar să blocheze cilindrul. Deşi motoarele s-au accelerat, vuind, nu au mai reuşit să-l rotească. Mama-*gruzzly* a încercat să-şi smulgă membrul rupt.

— Mori, lua-te-ar dracu! a şuierat Jerrick.

Gruzzly a reuşit să se elibereze, smulgând cilindrul de recoltare, apoi s-a dat înapoi clătinându-se. Cu toată durerea, monstrul rănit s-a întors către un alt sunet.

În întunericul străbătut de vântul şuierător, Jerrick a văzut mişcare prin geamul cabinei. În picioare, în mijlocul câmpului de luptă, vânătorul alien a lansat un glob de plasmă albastră din arma montată pe umăr. Descărcarea a străpuns întunericul, lovindu-l pe *gruzzly* în coaste şi provocându-i o rană cauterizată.

Monstrul s-a dat înapoi clătinându-se, dar Jerrick a fost cuprins de furie şi indignare. El a lovit primul, rănind-o grav pe mama-*gruzzly*. Nu ştia dacă ideea lui va funcţiona, dar ştia că trebuie să încerce.

A debreiat motoarele combinei, lăsând ferăstraiele să huruie, apoi a sărit din cabină cu carabina în mână şi a alergat prin iarbă.

— E prada *mea*, nemernicule! a strigat către *predator*. Lasă-mi-o în pace!

A sprintat către *gruzzly* muribund, care chiar dacă avea asemenea răni, tot mai putea provoca o grămadă de *necazuri*. Cu colţul ochiului, a observat tremurul camuflajului şi s-a întrebat de ce vânătorul alien se temea să se arate. Sigur nu din cauza lui Jerrick.

A alergat peste câmp, ţipând. A tras de cinci ori cu carabina cu plasmă, şi – spre deosebire de tatăl său – şi-a lovit ţinta de fiecare dată. Unul după altul, proiectilele înalt-energetice l-au lovit în piept pe *gruzzly*. Cu un puternic *whuff*, animalul enorm s-a prăbuşit în iarba îmbibată cu sânge.

Jerrick s-a apropiat de monstru fără nici o precauţie. Unul dintre braţe fusese aproape retezat de ferăstrău, iar celălalt distrus rău de cilindrul rotitor. Sângele părea negru în lumina reflectoarelor de pe combină.

Jerrick văzu camuflajul reflectiv al *predator*ului apropiindu-se de asemenea de bestia muribundă – dar el a ajuns primul. Sfidător, a rămas drept lângă monstru, i-a pus carabina la gâtul rănit şi a tras.

Când gigantica creatură a rămas moartă în iarba a ceea ce ar fi trebuit să fie doar o păşune paşnică pentru vitele coloniei, Jerrick şi-a ţinut arma cu ambele mâini, rotind ţeava prin noapte, în căutarea vreunui semn care să-i arate unde se afla vânătorul alien.

— E prada mea, a strigat Jerrick. Eu am ucis-o – e *trofeul meu*!

Şi-a pus gheata pe trupul îmblănit al uriaşului *gruzzly*.

Şi-a rotit iar arma în toate părţile, îndoindu-se că se va putea salva dacă *predator*ul se hotăra să-l atace. A văzut o vibraţie în dreapta, şi s-a uitat provocator într-acolo.

— *Eu* am ucis-o!

Camuflajul a tremurat într-o sumedenie de descărcări statice, apoi s-a disipat dezvăluind o formă umanoidă, înaltă şi puternică. O mască netedă, inumană, înfricoşătoare, îi acoperea faţa, iar nişte *tentacule* asemănătoare unor şuviţe de păr se legănau de pe cap până la umeri. Chiar dacă orificiile pentru ochi erau *oarbe*, Jerrick putea citi acolo o ameninţare adâncă, o poftă de sânge clocotitoare. *Predator*ul putea

reacţiona cu furie, ucigându-l pe Jerrick pentru că a îndrăznit să se amestece în vânătoarea sa... dar Jerrick nu credea că o va face. *Predator*ul stătea în faţa sa, privindu-l.

— E trofeul *meu*, i-a spus din nou, cu o voce mai joasă.

Riscând totul, Jerrick a mai tras de două ori cu carabina, retezând cu totul capul lui gruzzly. A aruncat arma deoparte, apoi s-a aplecat să apuce capul hidos al monstrului şi l-a tras mai departe de restul trupului. Rămase apoi cu picioarele de o parte şi de alta a gâtului cauterizat.

— E trofeul *meu*!

Şi-a încrucişat braţele la piept, cu faţa către *predator*.

Ameninţătorul alien se uita la el, cu braţele musculoase atârnându-i.

După un moment lung, tensionat, *predator*ul şi-a înclinat uşor capul, aprobator, apoi s-a întors şi a plecat. Şi-a activat camuflajul reflectiv şi s-a afundat în noapte.

Jerrick aproape că s-a prăbuşit de teroare şi uşurare. A stat clipind în vântul şfichiuitor, în ploaia intermitentă... dar noaptea a rămas tăcută – până când în depărtare, pe dealuri a auzit o serie de explozii. Echipa de *predator*i continua vânătoarea de gruzzly...

6

Huruind în lungul drumului din cauza avariilor mecanice, combina-mamut se târa înapoi spre aşezarea coloniştilor. Depozitat în bena pentru recoltă, se afla căpăţâna uriaşă a lui *gruzzly* – trofeul lui Jerrick. Monstrul mort se holba cu ochi sticloşi. Coloniştii înfricoşaţi s-au adunat deopotrivă terifiaţi şi uşuraţi. Când au deschis poarta şi au văzut capul de *gruzzly* adus de Jerrick, s-au dat cu toţii înapoi. Jerrick a oprit vehiculul chiar lângă gardul defensiv, a întors combina, şi a manevrat comenzile pentru a coborî bena şi a descărcat capul mamei-*gruzzly* pe pământ.

Aplecându-se prin portiera cabinei, a strigat către colonişti:

— Lăsaţi-l acolo ca avertisment pentru aceşti *predator*i! Este trofeul *meu*! Şi poate că mirosul morţii îi va ţine departe şi pe *gruzzly*.

Începu să râdă cu cruzime.

— Nu vor mai vrea să se pună cu noi!

Jerrick se referea la cel mai mare prădător indigen de pe Hardscrabble – dar el l-a ucis, deci, poate că *el* era acum cel mai mare prădător din ierarhia aceste lumi aspre, nerevendicate. Vedea focurile de pe colinele îndepărtate şi ştia că *predator*ii alieni vor continua să-i vâneze pe *gruzzly* care s-au retras adânc în sălbăticie.

Lăsând capul uriaş afară, ca pe un avertisment, Jerrick şi-a dus combina înăuntrul aşezării, iar coloniştii au închis poarta în urma sa. Acum se simţea răzbunat. Victorios şi – ciudat! – în siguranţă. Spera că şi *predator*ii alieni, la fel ca *gruzzly*, îi vor ocoli de acum înainte, dând o şansă acestei aşezări umane.

Coloniştii disperaţi îşi vor reevalua resursele şi-şi vor da seama cum să supravieţuiască. Deocamdată, Jerrick nu-şi făcea griji pentru ce va aduce perioada următoare.

SFÂRŞIT